

دوشنبه 25 اردیبهشت 1396 - 18 شعبان 1438 - 15 می 2017

لغو امتیاز تنباکو به واسطه فشار ناشی از فتوای "میرزای بزرگ شیرازی" (1270 ش)...

لغو امتیاز تنباکو به واسطه فشار ناشی از فتوای "میرزای بزرگ شیرازی" (1270 ش)

پس از این که ناصرالدین شاه قاجار در سفر به فرنگ، دچار کم پولی می‌شد، امتیاز کشت، تولید و فروش تنباکو به مدت بیش از نیم قرن را به یکی از سرمایه‌داران انگلیسی به نام تالبوت واگذار می‌کند تا خرج عیاشی‌های خود در غرب نماید. وقتی خبر در کشور می‌پیچد با مخالفت علما و مردم مواجه می‌گردد و پس از مبارزات گسترده و گذشت هفده ماه از امضای قرارداد تنباکو، میرزای بزرگ شیرازی در فتوای مشهور خود، استعمال تنباکو را در حکم محاربه با امام زمان (عج) اعلام می‌کند و به شاه هشدار می‌دهد که در صورت عدم لغو قرارداد، فرمان جهاد صادر خواهد کرد. سرانجام پایداری علما و حمایت مردم، ناصرالدین شاه را به پرداخت غرامت به تالبوت انگلیسی و لغو قرارداد مجبور ساخت. فتوای تاریخی تحریم تنباکو، توطئه‌ای را که به دست ناصرالدین شاه قاجار با واگذاری امتیاز دخانیات ایران به انگلیسی‌ها در حال شکل گرفتن بود در نطفه نابود کرد.

صدور بیانیه شورای امنیت در محکومیت کاربرد سلاح‌های شیمیایی عراق (1366 ش)

به دنبال عملیات پی در پی قوای جمهوری اسلامی ایران در جبهه‌های غرب و جنوب در فروردین 1366 ش، عراق، بار دیگر سلاح‌های شیمیایی را در مقیاس وسیع به خدمت گرفت. در این حال ایران از دبیر کل سازمان ملل درخواست اعزام هیئت کارشناسی بررسی کاربرد سلاح‌های شیمیایی را نمود. و عراق نیز برای آن که از ایران عقب نماند با ادعای کاربرد سلاح‌های شیمیایی از طرف ایران، درخواست مشابهی را عنوان کرد. هیئت کارشناسان از سوم تا چهاردهم اردیبهشت آن سال از دو کشور بازدید به عمل آورد و به کارگیری سلاح‌های شیمیایی از جانب عراق را در سطحی گسترده، اعلام نمود. در نتیجه، دبیر کل سازمان ملل، گزارش هیئت را تقدیم شورای امنیت کرد و آن شورا در رسیدگی به گزارش هیئت و نامه دبیر کل، در 25 اردیبهشت 1366 برابر با 14 می 1987 بیانیه‌ای صادر و اعلام کرد که غیرنظامیان در ایران، بر اثر سلاح‌های شیمیایی مجروح شده‌اند. شورا در آخر بیانیه، بدون ذکر نام از کشور عراق، کاربرد تسلیحات شیمیایی را به شدت محکوم نمود. این بیانیه با آن که متناسب با اهمیت فاجعه نبود، لیکن عکس العمل جهانی قوی و مناسبی را به نفع جمهوری اسلامی ایران برانگیخت و کشورها و سازمان‌های بسیاری، عراق را به خاطر کاربرد مجدد سلاح‌های شیمیایی محکوم کردند.

حمله هماهنگ آمریکا و عراق به ترمینال نفتی خارك (1367 ش)

در ادامه حمایت‌های آمریکا از رژیم متجاوز بعث عراق در حمله به ایران، سازمان جاسوسی آمریکا، سیا، اطلاعات محرمانه ایران را که از طریق ماهواره‌های جاسوسی به دست آورده بود، در اختیار عراق قرار می‌داد. مقامات جاسوسی آمریکا در دیدارهای خود با مسئولان عراقی، آنان را تحریک می‌کردند که از برتری نیروی هوایی خود بیشتر استفاده نمایند و هدف‌های اقتصادی ایران را که عموماً شامل تاسیسات نفتی و برق می‌شد، زیاده‌تر و دقیق‌تر بمباران کرده و آنها را از بین ببرند، چرا که برآورد سیا نشان می‌داد که تعداد هواپیماها، تانک‌ها و موشک‌های عراق، چهار برابر ایران است. درنهایت بر اثر تحریک آمریکا، حمله هواپیماهای پیشرفته سوپراوتاندارد فرانسوی عراق به جزیره مهم و نفتی خارك در 25 اردیبهشت 1367 موجب وارد آمدن خسارات سنگین گردید و قدرت صدور نفت آن جزیره را از 90 درصد کل صادرات نفتی ایران به کمتر از 50 درصد تقلیل داد.

روز بزرگداشت استاد سخن و ادب فارسی "حکیم ابوالقاسم فردوسی طوسی"

25 اردیبهشت ماه روز بزرگداشت حکیم ابوالقاسم فردوسی، بزرگ‌ترین حماسه سرائی ایران و یکی از حماسه سریان بزرگ جهان است. وی در سال 319 یا 320 ش برابر با سال 329 ق در طوس متولد شد. شهرت جهانی فردوسی، به خاطر کتاب شاهنامه است که وی سرودن آن را از دوران جوانی آغاز کرد، تا پایان عمر، بارها آن را بررسی و ویرایش کرد و بر غنای آن افزود. شاهنامه، گنجینه میراث هزار ساله ملت و کشور ایران و دایرةالمعارف فرهنگ و تاریخ ایرانیان است. آن گونه که فردوسی می‌گوید، سرودن شاهنامه، سی سال طول کشید. این اثر جاویدان فردوسی که در شمار بهترین آثار حماسی عالم است، در حدود پنجاه هزار بیت دارد و تاکنون به زبان‌های مختلف دنیا ترجمه شده است. شاهنامه فردوسی بر اثر نفوذ شدیدی که در میان طبقات مختلف ایرانیان یافت، در همه ادوار تاریخی بعد از قرن پنجم هجری مورد توجه بود چنانکه همه شاعران حماسه گوی ایرانی تا عهد اخیر تحت تاثیر آن بوده و از آن پیروی کرده‌اند. فردوسی در حفظ جانب امانت هنگام نقل مطالب، به کار بردن نهایت مهارت در وصف مناظر طبیعی و میدان‌های جنگ و قهرمانان منظومه خود و نیز ذکر جگم و مواعظ دلپذیر، کمال توانایی را نشان داده است. فردوسی در بیان افکار و نقل معانی و رعایت سادگی زبان، صراحت و روشنی سخن، انسجام، استحکام و متانت کلام در درجه‌ای از قدرت است که کلامش همواره در میان استادان، نمونه اعلائی فصاحت و بلاغت شمرده شده و به

منزله سخن سهل و ممتنع تلقی گردیده است. برای بزرگداشت مقام این شاعر و سخن‌رسان نامی، روز 25 اردیبهشت هر سال به نام حکیم ابوالقاسم فردوسی نامگذاری شده است تا فرصتی فراهم آید که علاوه بر شناساندن این شخصیت بزرگ ادبی به اقشار مختلف مردم، زمینه حفظ این گنجینه و میراث غنی در همگان افزون گردد. رحلت "ابوالقاسم حسین بن روح نوبختی" سومین نایب خاص امام زمان (عج) (326 ق)

سومین سفیر و نایب و وکیل امام زمان، عالم جلیل القدر و شیخ بزرگوار حسین بن روح نوبختی است. وی پس از محمد بن عثمان، نایب دوم حضرت ولی عصر (عج) به نیابت حضرت حجت دست یافت و در مدت 21 سال، واسطه‌رسان بین مردم با ذات مقدس امام زمان بود. وفات این دانشمند امامی در سال 326 ق روی داد و در بازار عطاران بغداد به خاک سپرده شد.

وفات عالم جلیل ملا مهدی نراقی (1209 ق)

شهر زیبا و تاریخی کاشان در طول تاریخ به «دارالمؤمنین» معروف بوده است. همواره عالمان بزرگ و نامی فراوانی از آن ظهور کرده اند و جهان اسلام از وجود نورانی آنان بهره‌های چشمگیری برده است. دانشمندانی که هر کدام با تألیفات خود در رشته‌های گوناگون چراغ هدایت شدند و یکی پس از دیگری در عرصه‌های علم و حکمت درخشیدند و بر زیباییهای این شهر جلوه‌ای دیگر بخشیدند. در این شهر با افول هر ستاره، ستاره‌ای دیگر طلوع می‌کند. در سال 1091 ق. هنگامی که دانشمند توانگر ملامحسن فیض کاشانی چشم از دنیا فرو می‌بندد از آن پس فروغ و نشاط معنوی شهر کاشان رو به افول و خمودی می‌نهد. این شهر حدود چهل سال زانوی غم به بغل می‌گیرد و به انتظار طلوع ستاره درخشان دیگر می‌نشیند تا اینکه در سال 1128 ق. در نراق - یکی از روستاهای اطراف کاشان - نوزادی از مادر متولد می‌شود. پدر وی که ابوذر نام داشت و از کارگزاران ساده دولتی بود، به امید اینکه فرزندش از ناشران حقیقی شریعت محمدی صلی الله علیه و آله و از منتظران واقعی حضرت مهدی (عج) باشد نام او را "محمد مهدی" می‌گذارد. این فرزند دوران کودکی و نوجوانی را در روستای نراق سپری می‌کند. در همان اوان نوجوانی علاقه شدیدی نسبت به تحصیل علم و آگاهی از واقعیتهای هستی در وجود خود احساس می‌کند. پس فرصت را از دست نداده، با ذوق و شوق فراوان آماده یادگیری علوم و معارف اسلامی می‌شود. بدین سال محمد مهدی آوای هجرت سر می‌دهد و برای ثبت نام در مدرسه علوم دینی کاشان به سوی آن دیار روانه می‌گردد. حوزه‌های علمیه آن دوران، از نظر پذیرش، برنامه روشن و ثابتی نداشت. هر علاقه‌مندی تنها با مراجعه و معرفی آوردن از سوی روحانی محل می‌توانست باسانی وارد مدرسه شود و از همان روز در پای درس استاد، حق حضور داشته باشد. او نیز این مرحله را پشت سر می‌گذارد و یکی از حجره‌های مدرسه را برای مطالعه و اقامت شبانه روزی خود انتخاب می‌کند. البته سادگی ورود عاشقان حقیقت به حوزه‌های علمیه بدان معنا هم نبود که از هیچ نوع نظم و برنامه‌ای برخوردار نباشد، بلکه طلاب علاوه بر اینکه زیر نظر استادان دلسوز و پرتلاش راهنمایی شده، پرورش می‌یافتند، در طول دوران تحصیل خود، امتحانهای سخت و گوناگونی از قبیل فقر، بیماری، کمبود استاد و مشکلات خانوادگی و... را یکی پس از دیگری از سر می‌گذراندند. به این ترتیب تنها افرادی می‌توانستند در این مرحله حساس قبول شده، نمره‌عالی به دست آورند که از روحیه قوی، علاقه، پشتکار و انگیزه الهی برخوردار باشند و تنها این گروه بودند که تا آخر نیز در این سنگر پرخطر می‌ماندند و از کیان اسلام و مسلمانان دفاع می‌کردند. هنوز نتیجه این مرحله از آزمون در مورد محمد مهدی درست روشن نشده بود. معلوم نبود وی در جرگه کدام یک از این دو گروه قرار خواهد گرفت. آیا به سرنوشت آن کسانی دچار خواهد شد که با اندک گرفتاری و دشواری، درس و بحث و مدرسه را رها کردند و رفتند یا اینکه آستین همت بالا زده، طریق عشق و عرفان در پیش می‌گیرد؟ در هر صورت او با توکل به خداوند یکتا و تکیه بر اراده آهنین، تلاش مخلصانه خویش را پی می‌گیرد و در حلقه درس اندیشمند توانا مرحوم "ملا جعفر بیدگلی" حاضر می‌شود. چندین سال از محضر پرفیض این عالم فرزانه خوشه‌های علم و حکمت می‌چیند و دوره مقدمات، سطح و مقداری از دروس عالی را در شهر کاشان به پایان می‌رساند. این عالم خدمتگزار پس از سالها فداکاری و خدمت، روز شنبه 18 شعبان 1209 در هشتاد و یک سالگی در شهر کاشان به دیار ابدی می‌شتابد و با پرواز جاودانی خویش ملت مسلمان عصر خود را به عزا و ماتم می‌نشانند. در آن حال پیکر پاک و مطهر نراقی با شکوه و عظمت فراوان در این شهر تشییع می‌شود و سپس به نجف اشرف منتقل گشته، در کنار حرم امیرالمؤمنین علی علیه السلام سر بر آستان علوی می‌گذارد و برای همیشه در آن مکان مقدس آرام می‌گیرد.

رضوان خدا بر روان او باد.
روز بین‌المللی خانواده

خانواده از ابتدای تاریخ تاکنون، به عنون اصلی‌ترین نهاد اجتماعی، زیربنای جوامع و خاستگاه فرهنگ‌ها، تمدن‌ها و تاریخ بشر بوده است. پرداختن به این بنای مقدس و بنیادین و هدایت آن به جایگاه واقعی‌اش، همواره سبب اصلاح خانواده بزرگ انسانی و غفلت از آن، موجب دور شدن بشر از حیات حقیقی و سقوط به ورطه نابودی بوده است. اسلام به عنوان مکتبی انسان‌ساز، بیشترین توجه را به والایی خانواده دارد. از این رو، این نهاد مقدس را کانون تربیت می‌شمرد. نیک بختی و بدبختی جامعه انسانی را نیز به صلاح و فساد این بنا وابسته می‌داند و هدف از تشکیل خانواده را تأمین نیازهای عاطفی و معنوی انسان از جمله دست‌یابی به آرامش برمی‌شمارد. خانواده، کوچک‌ترین واحد اجتماعی و در عین حال، بزرگ‌ترین و اثرگذارترین واحد تربیتی در جوامع به شمار می‌آید، به گونه‌ای که می‌تواند منشأ تحول فردی و اجتماعی و رشد ارزش‌های انسانی در میان اعضای آن باشد. خانواده، مهم‌ترین نهادی است که فرد در آن پرورش می‌یابد. بنابراین، سرمایه‌گذاری و توجه هرچه بیشتر به این نهاد مقدس، از رسالت معلمان به ویژه پیامبران و

پیشوایان ادیان قرار گرفته است. امروز نیز بشر همین رویکرد را پی می گیرد تا جایی که دولت ها به رشد و توسعه کیفی خانواده توجه می کنند و می کوشند با در اختیار قرار دادن امتیازها و تسهیلات رفاهی، آموزشی و مشاوره ای، به ارتقای سطح بهداشت و سلامت روانی خانواده کمک کنند؛ زیرا این کار، بر تربیت نسل آینده اثر مستقیم خواهد داشت. اگر گام نخست در تشکیل خانواده سنجیده برداشته شود؛ یعنی افراد در انتخاب همسر، معیارهای ارزشی، اخلاقی و ایمانی را در نظر بگیرند، سیر حرکتی خانواده به سوی تشکیل خانواده ای مطلوب خواهد بود. خانواده مطلوب، خانواده ای است که پدر و مادر گه گاه برای فرزندان تنها گوش باشند و هنر شنیدن را در خود تقویت کنند. در این صورت می توانند هرچه بیشتر به دنیای فرزندان خود نزدیک شوند و بر آن اثر بگذارند. این گروه، خانواده را بر اساس شاخص های والای معنوی بنیان نهاده و کانونی ساخته اند که حضور در آن، هم برای پدر و مادر لذت بخش است و هم برای فرزندان بهترین پناه گاه به شمار می رود. این خانواده کانونی خواهد بود برای پرورش نسل آینده و محلی برای انتقال درست ارزش ها و فرهنگ های گذشته، تا هیچ گاه فرزندان، خود را بدون هویت ندانند و از پیشینه خود دور نشوند. نوزاد، نخستین تعامل خود با محیط را در خانواده آغاز می کند. در این کانون اولیه، نخستین اثرگذاری و اثرپذیری آغاز می شود و کودک اندک اندک در فرآیند رشد اجتماعی قرار می گیرد. به نظر روان شناسان، سال های اولیه کودکی، در رشد شخصیت و آینده او نقشی بسزا دارد. بیشتر شناخت های کودک از خود، اطرافیان و محیط نیز در این دوران شکل می گیرد. میزان سلامت جسمانی و روانی کودک، بسته به ارتباطی است که خانواده با وی دارد و اینکه تا چه حد تلاش می کند نیازهای او را برآورده سازد. کودکانی که در این سال ها از نظر عاطفی و امنیتی در خانواده تأمین نمی شوند، به انواع سختی ها دچار می گردند. مشکل این کودکان، بیشتر با شیطنت ها، دروغ گویی ها و حرف نشنیدن های ساده آغاز می شود و با توجه به وضع نابسامان خانواده، به بزه کاری ها و جنایت های دوران بزرگ سالی می انجامد. ویژگی مهم دوران نوجوانی، استقلال طلبی نوجوان است. او می خواهد به شیوه ای، رشد و استقلال خود را به خانواده ثابت کند. بر این اساس، فاصله میان خود و خانواده را بیشتر می کند و به گروه هم سالان نزدیک می شود. در صورتی که خانواده در این دوران با کارکردهای اساسی خود آشنا نباشد و ویژگی های دوران نوجوانی را نشناسد، کارکرد تربیتی درستی نخواهد داشت. چه بسا رفتارهای نادرست اعضای خانواده و فضای نامناسب آن، نوجوان را بیشتر از این محیط دور سازد. سالم نبودن خانواده از نظر روانی و مشکلات اقتصادی و اجتماعی خانواده به دلیل تأثیری که روی اعضای خود دارد، جامعه را تحت تأثیر قرار می دهد. کارکرد زیستی خانواده، ضامن بقای جامعه انسانی است و کارکرد پرورشی آن، زمینه ساز تربیت فرزندان است که برای ساختن جامعه فردا آماده می شوند. تعادل روانی، تقویت اراده، دیگرگرایی، رویارویی با مشکلات، میل به تلاش، سازندگی، نوآوری، ارتباط با خداوند و عبادت، همگی صفاتی اند که خانواده، مهم ترین نقش را در شکل گیری و تقویت آنها برعهده دارد. خانواده سالم، بهترین بستر رشد فرهنگی و سلامت جسم و روان و مهم ترین عامل انتقال ارزش ها، پرورش عاطفی، کاهش آسیب های اجتماعی و ارتقای امنیت هر جامعه به شمار می آید.